

LISA ANNE AUERBACH

ETT KONSTNÄRSKAP SOM rör sig mellan fotografi och handarbete, i gränslandet till såväl performance som craftivism, sticker konstnären Lisa Anne Auerbach fram sina verk. Det politiska blandas med det personliga, traditionella mönster med vassa budskap och avväpnande humor. Ofta tar verken form av ett klädesplagg, plagg som sen isensätts i fotografi eller bärs av Auerbach själv i olika sammanhang. Nu är Lisa Anne Auerbach aktuell med utställningen *Chick-en Strikken* på Malmö Konsthall, ett projekt som består av 25 stickade tröjor som under utställningsperioden kommer att bäras av konsthallens personal. Med inspiration från den danska 70-tals stickrörelsen *Honestriek* – en reaktion på ett kapitalistiskt konsumtionssamhälle som uppmärksammade frågor som feminism och miljö – har Lisa Anne Auerbach skapat verk. För att ta del av utställningen uppmanas besökaren att närma sig personalen på ett sätt som belyser såväl konsthallen som utställningsrum och relationerna mellan verk, personal och besökare.

Dina verk är ofta bärbara. Varför? Vad skiljer sig från när du sticker plagg och när du gör bonader på väggen?

– Det är svårare för människor att acceptera tröjor som konst, bonader eller andra tex-

tilier som hänger på väggen ifrågasätts inte lika mycket. Jag tycker verken visas bäst på kroppen, då är de levande och engagerar på ett annat sätt. När verken bärs av riktiga människor blir de inte lika spöklika som när de visas på skyltdockor. På skyltdockor finns en tydlig frånvaro, de är tomma kroppar som får ta plats.

Dina arbeten är politiska och emellanåt ganska provocerande. Hur tänker du kring relationen mellan dina budskap och den teknik/det material du använder?

– Jag använder mig väldigt mycket av humor. Humorn i kombination med materialet och tekniken gör verken mer lättillgängliga. Det är viktigt för mig att mitt arbete kan bjuda in andra till att prata och diskutera de ämnen och problem verken behandlar. Mediet gör att verken lägger sig på en annan nivå. Det bjuder in och finns en gemytlighet i det.

Finns det fler aspekter som gör att du väljer att sticka dina verk?

– När man sticker blir texten en integrerad del av texturen i tröjan i en helt annan utsträckning än om man trycker en text på en t-shirt. Jag gillar aspekten att man inte kan ta bort språket, det är bokstavligen invävt, en del av plagget. Om man försöker ta bort

det, tar man även bort själva plagget.

Får du ofta reaktioner när du bär dina plagg till vardags?

– Inte lika mycket som jag hade hoppats och velat, men jag tror att det kommer att bli en annan respons på utställningen i Malmö, delvis eftersom tröjorna visas i en utställningskontext. Vanligtvis konfronterar människor inte mig eller kommenterar mina tröjor särskilt ofta. Det tar också en stund att se texten. Först ser man tröjan och mönstret, sen budskapet.

Inför förra valet gjorde du bland annat en tröja med texten »My Jewish Grandma is Voting for Obama/Chosen People Choose Obama». Har du involverat det senaste valet i ditt arbete?

– Jag har inte gjort några tröjor den här gången, det kändes inte angeläget förrän veckan före valet när det fortfarande var väldigt osäkert. Jag hade inte samma känsla av »Herregud, det här är fruktansvärt» som inför förra valet, men nu i efterhand kan jag tänka »Varför gjorde jag inga tröjor!».

Sara Skoglund

Lisa Anne Auerbachs utställning »Chick-en Strikken» på Malmö Konsthall pågår till och med 27 januari 2013